



Diarulă apără uă dată pe săptămână : **DUMINECA** — Administratore, TOMAI STOENESCU.

S U M A R I U

- 1.—Scrisoare deschisă către D-nu N. Blaremburg, trimisă de D. Patpalcovnicu D Papazoglu, poesie—s'a pusă pe lucru Patpalcovnicu nostru.
- 2.—D'ale săptămânei—Inbirea jidilor este la culme pentru tere noastră.
- 3.—La uă copilă, cadori de anulă noă fetișelor, poesie de *Iulius I. Oscar*.
- 4.—Depesi către redactorii diarului *Neue freie presse*, din Viena—cătu dragoste pentru acești tărtană măncăi ar ciuma de *Ghimpele*.
- 5.—Bine-? Bine rău fie cum o fi, numai să fiă poesie.
- 6.—Una-alta—Teți găsesce căte ceva, de *Mitică*.
- 7.—Domnisor H. * * poesie de *Lică*.
- 8.—Poetul... poesie de *Iulius I. Oscar*.
- 9.—D. Pascali pregătesc o surpriză, numai daca si publicul ar vrea sălă surprindă pe D. Pascali umplându sala.
- 10.—Ecaterinei! Care? că prea sunt multe.
- 11.—Bibliografie.—Lucru bun este în acăstă carte, numai daca lumea s'ar grăbi a o luă ca să pote avea un folos real.
- 12.—Teatru Național — *Două Orfeline* — Opera Italiană *Robert Diavolul*.

SCRISOARE DESCHEISA

CĂTRE

D. NICOLAE BLAREMBERG

Deputatū in camera națiunei

(Reprodusă textuală după No. 195 alu diarului *Tempitul* din 9 Decembrie 1876 (1).

In interpelarea făcută 'n Camară
Către logofetul străinu din afară,
Dis-ai că drapelul sfintului Naș-Brat
Pentru România e giulgiu curatū.
D'aceste cuvinte viu ca s'e mă plângū,
Căci, ti-o spună în față, m'a blesat adinc.

Ministrul (căci ast-felu politica cere!)
A păstratū deplină și întrégă tacere.
Deputații iarăși nimicu n'a răspunsu,
S'astă lecțiune 'ti-era de ajunsu.
Ens'e eū, maiorul celu vestitū în tere
Care potrū, la praznicu, fie geru séu véră,
Chivără rusescă cu vîrsu auritū;
S'i cavălăria ce mi-aū daruitū;
Eū, care sciū limba pravoslavică
S'i mbracu sérbatorea mantaua rusescă;
Eū, care mustața că tēpa mi-o facu
Cu sfîntită céra și cu sfîntită lacu,
Papazolu 'n fine; eū, care 'ti vorbescu,
M'amū miratū cu totulū de tonu'ti turcescu!

(1) Cititorii suntu rugați să le confrunte și să le compare, spre a vedea cătu de fideli amu Reprodusă

Dumnăta, alu cărui cucernicu părinte
A venitū în tere, cinci-deci ani 'nainte,
Invălitū în cuta astuș steagū falosu
S'i impămentenirea și-a luatū bucurosu;
Dumnăta, chiaru fi-său, să faci gălagie
In contra pré sfintei curate Rusie ??!
Cum te lăsaști môle să te fure apa?
Fecioru de polcovnicu, cum îți uitaști teapa?
Cum s'e te terască aşa sentimentu
Ca s'e cântă turcesce în palavramentu?

Ce-asceptă de la mine? Cioburi adunate
De prin gropi, din uliți și de pe la sate?
Frigarea vestită a lui Absalonu?
Cobza prețiosă, lira lui Neronu?
Nu! Moftologia n'are adă a face
Cu politicaua. Decei mai bine 'mă place
Sa'ți aducu aminte c'acelu sfântu drapelu,
Care pôrtă crucea și cnutul pe elu,
E chreștinu d'ei neaoșt, și s'a răsfătu
P'ale României câmpuri de prădatu.
La cinci-deci și nouă și cinci-deci și trei,
Elu a redatū viéta creștinilor s'e.
Astfelu Polonesii (chrești, negrești)
I-a gust tă dulcetă de s'a priopsită!
Giulgiu României pén'acum n'a fostu.
Că n'a putută âncă, asta e altu rostu;
Dér totu ce sciū astădi, eū care'ți vorbesc.
E că Reglementul celu organicescu
(Pirjolitu in povlicu de ai stacojii,
Rusettu, Bratianu și alti zavergii)
M'a facutū omu mare din mare pigmeu,
S'i, de n'o credi ensuți, apoi o credu eū!

Holde abundente pe câmpii mănoșe;
Oști nenumărate, de prin scole scose
(Cum le-a ntocmit ageru mândrul ghinărarū
Care a fostu subt Lyders calfa de căpraru);
Chiaru independința, de care și eū
Ca și dumnevostră mă bucuru mereu,
Tôte aste daruri ne-aū venitū, ne vinu
Din protectoratul Țarulu creștinu
Căruia îți place s'e asvîrlu în față
Bolovanu funebri și vorbe de ghiată,

Pe când elu pâsasce, drept ca sfânta cruce,
Spre Constantinopol, către care'lă duce
Nu rîvna hrăpiri, ci scopul ascunsu
D'a și câștiga nume ca de popă-tunsu!

După mine unulă, mai alesu la fine,
Ai deriatu gróznicu trenul de pe sine.
Te veți de cătu-colo că esci agiamiu,
Eră nu ca maiorulă, creștinu și hagiū.
Nu cunosc fericea ce-a suptu astă tere
De la Naș-Brati, nici sfânta păpară.
Ce-a 'nghiștit cu ghionturi (căci multe iaū
Sfintele drapele!). De le-ai fi gustatū, [dat
Nu dicea-i că Rusulă e ună ce funebru,
Când cu marea'i cruce, cu enutu'i celebri,
Salvă România cu gându d'a-o lua;
și déca n'a luat'o, nu e vina mea!

Dér poliloghia mi-se cam lungesce.
Spre sfîrșită, maiore, mi-te năpustesc!
Sfîrșind dér scrisoreamă, etă ce'ți mai dic:

Eū aci în tere, ca pigmeu mai micu,
Murému și de fome, déca nu'mi dădea
Sfîntita Rusie pensiōra sea.
Nu voiū s'o perd déra. Din contra : doresc
Ca, la intemplare, chiar s'o mai sporesc.
Te rogū dér cu tropotu ca să faci ast bine
Ca, intrându în tere liftele creștine,
S'e vii la biserica'mi ca, prin pocainți,
S'e nălțamă la ceruri rugăciuni ferbinți
Ca pe toti Creștini se'i pote salva
De pilafuri grase și de baclava.

Deci, asculta'mi sfatul! Elu o se'ți priiescă,
Că'i de la catauă vechie muscălăscă,
Care-a fostu ciraculă drapelul rusu
(Subt care băbacu'ți și dênsulă s'a pusă).
Kisselef mi-e nașul : elu m'a maiorită,
Elu pe răposatulă l'a polcovnicită!
Prin urmare cată ca subt elu s'e vii
De vrei cruciulite și cavălării.

Eră déca nici astă nu te ispitesce,
Déca nici mărire nu te pocăesc,

Apoi intocă făia chiară fără motiv
Să'ți vorbescă d'un lucru mult mai positiv.

De nu vrei pe Ana și pe Gheorghe sfintul
Care călăresce cerul și pământul,
Nicăi alte cordone totușu impăratesci,
Ci ții la vrăuă slujbă; apoi, de poftesci,
Îți acordă înalta mea protecție
Și te facă *firtalnicuș!* Déca primescă, spune!

In sfîrșită (căci astăzi sunt dispusă la tôte)
Ca și la tocmelă! Este prea cu pote
Să ții se acorde și mai multă d'atâtă :
Te proclamă *cinoică* și... s'a hotărît !!

Loc. Col., D. Papazulu.
in retragere.

D'ALE SEPTĂMÂNEI

Junii nostri confrății de la « *Unirea Democratică* », intr'unul din numerile sale, apărute în cursul reposatelor săptămâni, prea mănosă în minciuni, parădă, geru și zăpadă, vorbindu despre făia jidovească *Nouă presă liberă*, său pe Românește aplă *Calomniatorul liber*, în care iubiții nostri tătară din România, bine voește în estremele loru delicate, a ne face cu o și cu oțetă, protesteză contra generoselor calomnii și insulte jidovestii, și ne trage atențiuinea, ca să nu lăsăm pe iubiții nostri calomniatorii ne-răfuți și ne-parsuvarisiți, căci nu credem confrăților nostri utile de a lupta toți Români contra acestei lepre ce a năpădit pe capul bietei țării, ci numai diarele umoristice, parcă am avea mai multe mihi de diare umoristice, și ca, când cele-lalte diare seriose nu facă parte din teră Românească. Această idee noi o credem cu totul greșită.

Să lupte tot *Românul*, contra răului ce ne amenință esistența noastră națională și pe tôte căile oneste și morale, și numai astău-fălă luptându cu puteri unite vom invinge ingratitudinea calomniatorilor nostri.

Mulțumindu junilor nostri confrății, și rugămănu să luptă alături cu noi, în totușu d'aua și în totușu timpului, — să nu se isoleze cerându ca numai noi să ne facem datoria a bicii infamia ordelor străine.

Noi cei d'antenei am datu alarmă; vom continua și pe viitoru fără pregetă, și chiară de adăi începem și arăta calomniatorilor uostri, că România, nu a persecutat nici odată pe nimeni, din contra ea a fost și este generosă, împărtindu la toți de o potrivă bunul său, lucru de care să convinsu lumea întrăgă.

Ca răspuns la *calomniatorul liber* din Viena, său *Nouă presă liberă*, reproducem dupe *Unirea Democratică* și *Românul*, protestul *Victimelor* indignate de atâtă ne rușinare a unor coreligionari perversi și infami.

București, 1 Ianuariu, 1877.

Domnului Redactore alu « ROMANULUI »

Domnule Redactore,

Convinș că următoarele rânduri voru avea distinsa fricire să capete aprobarea d-vosstră, vă rugămă să binevoiți a le da adăpostu în stimabilul d-vosstră diară :

«Societatea «Românisarea», compusă de tinerimea israelită română, ale cărei tendințe sunt : propagarea simțimintelor de patriotism, de limbă și moravură românească, declară că respinge cu indignare oră-ce solidaritate cu diarele străine, cară au respândită injuri și invective contra României.

«Societatea «Românisarea» protestă cu energie în contra oră-cărei bănueli de complicitate atâtă cu autorii cătu și cu propagatorii acelor insulte, menite să discreditze demnitatea statului român în momentul cându evenimente supreme pară a'impune luptă pentru esistența națională.

«Fidelă numelui, principiilor și tendințelor săle, societatea «Românisarea» va desmiti prin fapte, cându

patria o va cere, bănuielile cară au pusă în îndoială simțimintele și devotamentul patriotic alăturiilor români.

Primită, domnule redactore, asigurarea distinției noastre steme.

Delegații societății «Românisarea» :
Joseph Stern, I. Margulici, Arminiu Iaslovici.

Domnule Redactore,

In urma necalificatelor calomnii, aduse asupra României și tuturor Românilor în generalu de către dia-rele străine rău-voitoare acestei țări, sub-semnatii, în numele tuturor coreligionarilor noștri din România, — cară suntemu forte indignați de neadeverurile, inventate de nu scimă cine, cum că amă fi maltratați de Români în căminurile noastre, mai rău de cătu a'fostu Sârbii și Bulgarii de Bașibuzuci, — și pentru a se convinge lumea întrăgă de ce credință trebuie să pună în calomnie cari împlu coloanele acelor diare străine, — declarăm ceea ce nu pote nega nimeni că trăim în România în cea mai bună armonie cu Români, fără a ni se cauza nică celă mai mică rău, după cum insinuăză acele diare străine prin esorbitantele și meschinele loru invenții.

Rugămă prin urmare pe diile diare a nu mai produce așa neadeveruri, cari scandalizează lumea; pentru că suntu vădite calomnii, date la lumină de nisice omeni ce, pe lingă reua loru voine, nu au celu puținu cea mai mică ideeă despre ce este România și ce suntu Români.

Vă rugămă decă, domnule redactore, a da ospitalitate acestei declarații în diarul d-v., la care, din grăba ce am pusă pentru a e publicare, nu amă putută aduna mai multe semnături, dără la care promitemu a adăuga în curându semnăturiile mai tuturor coreligionarilor noștri din România, și a priimi cu mulțumiri anticipate, asigurarea, etc.

Avram Leibu, Isac Aron, Lazăr Iosif, Iție Marcovici, Herman David, Iție Avram, Isac David, Solomon Maier, Natan Goldenberg, Marcu Lebovici, Herș Marcu, Iosef Aron, Morit Goldman, Leibu Marcovici, Morit Iacob, I. Ascher, A. Davidovici, H. Mathias, Samson Bercu, Israel Lazar, Rosenberg, Steiner Iacob, D. Menachem, D. Fischer, Ber. Leon, Simon Avram, Isac Avram, Goldstein Avram.

LA UA COPILLA

DEDICATA JUNELORU DOMNIȘOARE
ca « Daru de Anului nouă. »

Mă miru în totușu da una vădendu cum pere'ți de aură,
De funde, diademe și-agrave este-ornată.
De ce suntu astea tôte? Nu' ţi ore unu tesauro
Mai scumpu multu de căt ele frumosu'ți pér buclatu?

Dér fruntea ta, copilă, nu' ţi ea mai răpitore,
Și nu e mai frumosă de miu, de miu de oră
De cătu uă diademă de petre scăpitoare,
Ce nu egală-a junei cunună de dulci floră?

Mă miru vădendu asemenei pre fația ta divină
Albețea rece-a unei statui de mormentă!
De ce-o spoescă, cându dênsa de gracii este plină,
Și 'n stareia' naturală tentează chiară pre-unu săntă!

Credă ţi că albețea ce-o pună pre dulcea'ți față,
Întrece pre-accea care natura o a făcută!
Vai! credă te 'nselă, copilă, căci lași unu vélă de cétă
Pre multe gracii, carii pre față'ți s'a născută.

Apoi, ce suntu acele nimicuri, lucruri vane,
Ce'ncungiuă zadarnică, alătă răpitoru:
Acele sgarde negre și cruci, medalióne,
Ce'ntunecu multe daruri de graci și de-amoră.

Ce? Buclele'ți undose cădendu în de-aură valuri
Și gătu'ți de-alabastru cu dragu incungiuându
Nu suntu mult mai frumosă, de cătu oră ce metaluri
Ce formă acela flăcări la gătu'ți atârnându?

Ah! crede mă, copilă, nimicu din tôte-aceste
Diademă, spoi, sgarde, nu facă pre omu frumosu:
Vezi sci că modestia, virtutea, dragă, este
Frumuseție-adevărată, tesauro preniosu.

Privesce pre câmpie și vădă uă mică floră:
Ce dulce și ce mîndră, ce gîngășă nu' ţi ea?
Dér spune'mi: a' văduțu-o că se gătesce ţre :
Nu! dânsa cu nimicuri nu scie-a se orna.

Privesce văi și selbe și câmpuri și coline,
Vedă: tôte de miu gracii plăcute strălucescă?
Dar' ecă ce'i pre malulă făntănei limpede, line,
Colo: e-unu ângeră ţre din plaiul celu cerescă?

O! nu Este-uă copilă ce 'n unde să-oglindescă.

Ah! cătu e de frumosă! Vedă: pér' ţi e ornată
De floră, de viorele; er' unda lui umbrescă
Frumosu' gătu și care cu rouă e spălată

O vedă: este frumosă, căci n'are diademă
Pre frunte, ci cunună de gîngăse, dulci floră.
Nu pără funde; însă uă nobilă emblemă :
Emblema modestie, cunună de vioră !

Julius I. Oscar.

TELEGRAMA

D-lor redactori ai diarului « Neue Freie Presse. »
Vienna.

Eă am reprobusu, în numărul meu, 52, unu desenă trimis de ore-care jidău diarul *Le Monde illustré*, prin care e, cedă că represintă « unu eseu alături române contra jidău, la Iași. » Totu atunci, amu publicat și unu articolu prin care mulțumescă, cumu trebuie să mulțumescă o inimă indignată, acelor jidău ce necurmată recurgă, prin banii, la presă străină, spre a insulta tara care i' hrănesc și le dă o ospitalitate nemărginită, neavându de la ei de cötă ingratitudine.

În urmă, într-unu număr recinte alături respectabilu, iubitul și importantul vostru diar *Neue Freie Presse*, amu audiu—pentru că totu ostensiblă și dragoste ce 'mă-amu datu, încă n'amu putută să înveță nemțescă — am audiu, că a'ți fi afirmău din nou că la noi în tără se măñancă jidău de vii. Ca dovadă, a'ți fi reprobusu articolul meu despre care vorbi mai

Da! domnilor redactori, tôte cătă a'ți spusă suntu cu nease-măne adevărate! Eă insu'mi, pénă acumă, amu făcută *slăină* și *sunca* mai aproape 300 jidău! Si negrescă, acesta nu pentru mine, — fiind că trebuie să scîti că nouă, în tără Românească, nu ne placă *sunca* și *slăină*, nici de jidău, nici de rimătoru, — ci pentru alte persone. Pricepeți dumu-vostră!

Este forte adevărată că jidău suntu persecutați la noi. Do vadă că a'ți destui banii ca să plăteșcă serviciile acolora de felul lor.

In fine, ce să mai stăruescă asupra unu lucru destul de bine cunoscută de *Alianța israelită universală* și de mai tôte gazetele Ungurescă. Cacea ce mă preocupează, este recunoșinta ce vă dărescă.

A'ți reprobusu din articolul meu, și 'mă-ți făcută cu acesta mare onore. Vă mulțumesc! Vă mulțu... pardonu!... săi că sunteți destul de realisti, că aveți stomahurile destul de ţepene ca să nu vă mulțumiți cu ce-va platonicu...

Ma' bine unu daru..

Dacea sunteți Nemți, etă, vă trimetă prin telegrafă cătă o *perche de percună* și cătă unu begădă! Percună suntu smulși cu mâna mea, acumă 500 de ani, de la nisice habonici din București, pe care i' amă și măncău de vii! Cu acestă percună vă veți afuma la nasu, de cătă trei ori pe di, ori de cătă ori vă va apuca spăma de *percheiună* contra jidău, și spăma va pieri!.. Begădile să le măncăi sănătoși cându veți avea durere de capu!...

Déca énsse sunteți Jidău, atunci, domnilor redactori, primiți cătă o mașină de parfum. Ea vă fi de mare utilitate: vă va desmetici repeze oră de cătă-ori s'ò întempsă să leșinăti visându *percheiună* în contra jidău.

Dacă, din contra, sunteți Unguri, o! atunci a'fectiunea mea va fi nemărginită, și puteți compta că totu interiorului inimii mele îlătin la a d-vosstră dispozițione!...

In fine, confrății mei, nemți, jidău, unguri, său oră ce veți fi, sigură că veți fi mulțumiți de darurile ce vă potu trimite în propă, do o cam dată; sigură încă că vă veți grăbi să reproduceți în coloane *stimatul* vostru diară și acesta a mea frătească mărturie de recunoșinta și devotamentul ce vă păstrează, — ca o nouă încurajare pentru mine, — vă strângu în brațe cu afectiune.

Ghimpele.

B I N E ' I ? ?

Stați, c'amă nevoie se strigă adătare
(Si amă totu dreptul ca să o facă)

Că nu e bine totu ce se pare

La unu ómeni că le 'i pe placu.

Decă, vă 'ntrebă bine 'i uni' ţi se fă
Plimă de avere și de prinosu,

Şaltău să gémă în săracia

Rodêndu ca cainii golitul osu?

Bine' ţi să amble unu 'n cupele

Altău prin tină și prin noroiu?

Uni' să dörmă pe catifele

Altău să gémă pe unu gunoiu?

Bine' ţi să-șă versă unu sudore

Ca să hrănescă totu la omidă

Altău să adune rodul și florea

Si să înghimpe cu pălamidi.

Bine' ţi să cante numai găina,

Éra cocoșul să stea tăcendu;

Să veđi gonită din stupă albina,

Si 'n locu' ţi musca miere făcendu?

Bine' ţi să fie, cum fu odată,

« Scăla, vecine, să mă puiu eū! »

Său 'ie' ţi copilul, dragă surată,

Ie-lă de la măsă să puiu p'ală meu? »

Bine' ţi cum fuse odinióră

Nici mortău cu mortău, nici vii cu vii,

Mergându cu capulă la subțioră
Unde 'ntârcase draculă copiū ?

Déca e bine, bine să fie
Înse de parte de capulă meu.
Déră, după cîte 'mî sună mie,
Ară fi, din contra, totu ce'i mai rău !

Puneî déru umără, toți căi în tără
Aveî unu nume și unu viitor;
Faceî ca dreptul să nu mai piere
Cându ciocoismul bate 'n picior.

Astădi e timpul de înfrătire
Pentru Români ce simtă cu doru :
Destul călări, cu îndrăjire,
Supseră viața chiaru mamei lor.

Lupulă la pândă mi se aține
Lacomă de pradă și de omor :
Fiți voi dulăi, căci... timpul vine
Cu celu mai dulce și bunu păstoru !

UNA-ALTA

Din Călăraș. Printre mulți babalici, cari se află 'n tără Românescă, mulți neavându nici unu lucru, se înfundă 'n cîte o cafenea și încep să se întindă la vorbă cu cîte o cafea turcescă dinainte, ore întregi, discutându eu cîte unu jurnal în mâna — din care n'aș cîtită nimicu — pînă la međulă noptei. Lăsându gluma la o parte, fără bine facă boerii nostri de petrecu aşa de frumos și aşa de eftinu. Prin orășelele micu, unde nu este de cîte cîte o cafenea mai prospătu, totu lumea se 'nfundă într'ënsa.

In Călăraș — orașul proverbial — se află o asemenea cafenea, însă atâtă de nostimă, în cîtu nimeni nu se îndură s'o părăsescă și dina și năptea. Printre numerosele convorbiri, iată una pe care o aflăm din sorginte sigură :

Unu dialogu intre 2 consiliari comunalu : Be... și P. S.

Be. — Ce-aî mai audiu despre resbelu? Ce să mai dice? Pace ori bătae!

P. S. — Lumea vorbesce de pace.

Be. — Eșt am cîtită un jurnal și am înțelesu cu totul altu-fel. Se dice că Turcia s'a unită cu Francia și Englera contra Rusiei! Conferința a decisă ca, Elveția și Belgia, să păzescă linia de demarcațiune, între Români și Serbi. — Ne-am topită!

Asta e totu ce-amu pututu înțelege din jurnale...

P. S. — Rău de totu! Bre! Bre! Va să dică o să ne batem cu Serbi? (!)

Be. — Cam aşa ceva!...

* * *

Spune-ți, iubită lectori, déca nu suntă prea curioși omeni nostri. După ce că nu seiă nimica; nici déca se află în România séu în Japonia chiaru — nu tacă din gură. Déră ce-o să facă ca să le trăcă timpul?!

Si cându te gândescă că aceștia suntă mari consilieri comunalu! (?)

Pe Boulevard. — Mițo dragă, ce te-ai făcută? Nu te-amu vădută d'un secolu; era să moră de dorul tău! Pe unde umbli de nu te mai vedi?

— E! amice, amu părăsită bulevardul, vădendu că nu mai e procopșelă cu dênsul și m'am dus în Iași; dără d'acolo m'am intorsu mai săracă ca cumu eram.

— Mițo dragă, vrei să fiu iar amanta mea? Pentru tine vîndu chiaru Istoria de Cernătescu, ca să-ți dau o cafea! (I)

— Ce cafea! Da ghete... da haine... da pălărie... da...

— Ba casă,... ba masă! Fă bine și mă lasă 'n pace. Vrei să vîi astă seră la mine, să mănâncă ceva? Mi-a rămasă de la dejună, unu sfertu de pâine și unu picior de pușu; am și nisice vinu-turbată.

— Déca 'mî dai și căi-va franci? (?)

— Ce dracu! nu 'ntălegă că vrău să vîndu pe Cernătescu pentru o cafea și tu totu fiu dai zoră de franci!...

— Si ce-o să ieș pe Cernătescu?

— Vre-unu francu banu; și v'o căi-va treiuri la scolă nescindu lectia. Scă Mițo dragă, că suntă studentu! Invăță la St. Sava, mai am unu anu și ia bacalaureatu, déca s'o face fabrică.

— Astăi trăba ta... nu mă intereseză....

— Să mergemă, Mițo dragă. O să petrecemă totu năptea și măne tragă la fitu pe D. Borănescu.

— Cine e și-asta?

— E unu profesor minunat! Amu audiu că are să dea la lumină o operă interesantă și intitulată astu-fel: *Demonstraționă că distanța de la pămînt la pînă la soare, este egală cu cea de la sôră pînă la pămînt*!...

— Ea lasă vorbele astea. Aî să mergemă déru, că mi s'a făcută fome.

— Aî Mițo... of!... d'aștăi cîtu te iubescu !!

Între duoi părinti. (C... are un fiu în Paris, care studiază Doctoratul în drept; D... un altul care face medicina).

C... Ce face fiulă D-tele la Paris; lăi trimes acolo de săpte anu și tot n'a mai isprăvit scola?!

D... — Vrea să iasă Doctor și 'mî scrie că are să mai stea încă trei anu, pînă și-o lăua diploma. Acum s'a alăturat pe lângă un Spital. Nu scă ce are și el de gându că mă sărăciu de totu, trimițendu-i la bană. Numări pe cărău mă-a luat v'o 300 galbeni!

C... Astă nu este nimicu; alu meu numări în patru anu mă-păpat astă sumă și cine scie cu ce verde de cărău uă să se 'ntorcă 'n tără? 'Mă-a scrisu că a luat licență, și acum vră se se facă și el doctoru.

D... (cu gelosie). Ce-o să ne facem și cu atâtea Doctori? (!)

C... De astă să nu te îngrijesci; găsescu ei locuri. Îngrijescete mai bine de sănătatea fiului D-tele. Trebuie să îi scrii să iasă din spitalu și să 'i trimetă parale să se caute acasă cu doctoru déca e greu bolnavu.

D... Da ce spui D-ta? Elu nu, e bolnavu! Déră așa e obiceiul; ca să cumoscă mai bine bôlele și trimetă pe la spitale, ca să omore mai ântăi pe ómeni fără nici unu rostă și pe urmă pe cei-l-alti.

D-ta credea că e bolnav? Ferescă D-deu!

C... — Va să dică nu e bolnav? Bine, înțelegă.

Da spuse-și că vră se iasă doctor, nu este așa?

D... — Ba așa.

C... — Apoi și alu meu totu doctoru vrea să se facă și nu e la nici unu spitalu! Ce fălă astă? Amu să 'i scriu negreșită, să se alăture și el pe lângă unul dintre cele mai bune spitale! (I)

D... Negreșită... Cum o să fie doctor, déca nu scie să caute pe bolnav!....

Cucurigu. Marele Jurnal humoristic, conservator, care cântă uă lună și se odihnesce săpte, neavând ce să mai însire ca să 'și umple hărtia, se legă de Ghimpel promițendu-i ca premiu colectiunea Românilor, acelu părinte care ne va pune în mâinile fiicei săle !!!!

Mulțumindu confratelui nostru de grădiositatea ce ne arătă — spre recompensă — rugămu pe toți buni Români care voru avea sare multă prin bucătăriile D-lor, să trimetă și acestu brav *cocos* căte o solniță, dór s'o mai săra puțintelui. Altu-felu pré e nesarat! Si în schimbul acestei ofrande, promitemu a le da colectiunea *Timpul* de când a apărută pînă acumă, spre a se servi cu dênsa, acolo, unde necesitatea va cere.

Mitică.

DOMNIȘOAREI H * *

Unu doru nestinsu copilă, de ce'mi aduci aminte
Continuă acea seră cându noi ne-amu cunoșcută
De ce a ta figură 'mî-e pururea nainte.
Cându ochii tăi cel negru cu focul loru ardintă

Uă dată 'i-amu vădută!

D'atunci a mea ființă mereu e agitată
Si simtă că se consumă de doru 'i infinită.
Cu cîtu sciu că de mine te afli departată;
Cu atâtă a ta figură, ce'mi este neuitată,

O vădă necontentită!

În visurile mele privescu cu bucuria
Cumă legenă ca prin farmecu imaginele loru;
Ascultă duiosa 'i voce, ce inspiră simpatia
Si mă intrebă adesea de pote ca să fiă

În mine alu tău amoru

O! tu nu sciu, copilă, că inima 'mî rănită
D'atata frumusețe, ce e în chipul tău,
Se sbuciumă 'n durere simțindu că părăsită
Acumă e de acea ce uă seră fericita

Fu idealul său!

Speranțe vii și raze sublime de iubire
În mine se reflectă și ele mă ulmescu;
Déră visurile mă totă devină uă nălucire
Cându tu poți a supune c'uă singură privire

Imperiul cereșcă!

Lică.

POETULU

După D. ANTONIN ROQUES

Poetu nu'i visătorul celu singură, fără nume,
Ce-a sele plângeră numări elu scie-a le-asculta,

Si nu simte din tôte durerile din lume
De cîtu durerea sa.

Poetă e-acelă alu căru blându sufletu, cu iubire,
Ca celu alu lui Christu Domnul, ce pentru omă muri
Ar vrea, cu ale lui aripă intréga omenire
Să pătă-acoperi. Iulius I. Oscar.

UĂ NOUTATE

Ni se șoptesce că d. Pascaly artistul și dirigențele Theatrului Național ne prepară o surprindere plăcută, pentru unu; sărată, și pipărată pentru alti.

Inaintea *Păstoritei Carpaților* și *Junetei Muschetarilor* căroră li-se prepară decorurile, elu va juca săptămâna viitoră uă revistă, politică umoristică intitulată :

MIREASA POPORULUI.

Ideea dominantă este că sărmănu Popor 'ș-a pusă în capă să se însore, elu își cauă mireasă : Miresele care i se prezintă sunt : *Madama Monarchie, Cucóna Constituție, Jupâneșa Cameră și Domnița Democrație*. Cine sunt aceste mirese? Pe care din ele alege Poporul? Veți vedea.

E C A T E R I N E I

Achrostich la dina numelui

Eram trist, cu fruntea 'n doliu și cu peptul în durere
Când sfioșa mea privire la nceptu te-a întîlnită,

Angelul plină de bunătate și cu zîmbetă îngerescu.

Te-am vădut a două órá și — simbolu de mîngâiere —

Eu d'atunci cu fragedime, cu ardore te-amu iubită,

Rădă care daă speranță sufletului omenescu !

Inima 'mî, care palpită, vine déră să-ți ofere

Neclintita'ă adorare, celu mai pură, mai tainică doru,

Ajdă când ângerii din ceruri te numescu în corul lor.

BIBLIOGRAFIE

A esită de supt presă și se află de vîndare la tôte librăriile din tără :

Plantele cultivate în Grădina Botanică din București în cursul anilor 1871 până la 1875 de Dr. D. Grecescu, profesor la Scola de Farmacie a Universităței din București, un volum în 8°, de 200 pagini c'unu planu litografat. — *Prețul leii 2 banii 50*, la tôte librăriile.

Acăstă lucrare coprinde : uă espunere istorică asupra principalelor grădini botanice din Europa; istorie și descrierea grădină din București; clasiificării stabilită în scola grădină, însotită de caracterele diferențiale ale familiilor naturale; enumerării plantelor cultivate și planul grădină.

CALENDARUL LECTORULUI ROMAN PE ANUL 1877

Coprindendu cele necesari pentru cancelarii și comercianți, și alte materii amusante.

TEATRU NAȚIONAL

Duminică la 9 Ianuariu 1877, se va reprezenta frumosă și interesanta piesă :

DOUE ORFELINE

DRAMĂ ÎN 5 ACTE ȘI 8 TABLOURI

inceputul la 8 ore séra

Luni la 10 Ianuariu opera Italiană va reprezenta pentru prima órá în acestu sesonu frumosă operă ROBERT DIAVOLUL, decoruri și costume noi, și cu unu balotă compusă din cele mai bune dansătoare, în cîtu nu va lăsa nimicu de dorită.

București. — Tipogr. Laborator. Română, Str. Acad. Nr. 91.



LITOGRAFIA M. B. BAER, BUGURESCU.

Iată cum România persecută pe STREINI împărțindu bunul său la toți, fără deosebire de rasă și religie, și dreptă mulțumire, jidanii, care se hrănesc din calomnie, o insultă.—Ce ingratitudine! — să le fie de capă.